

טורי טלייז לייאון

405146

בן לאה ואליהו

נולד ב- תרצ"ט 1939

התגייס לצה"ל ב- 1956

שרת בגדוד "הבקעים הראשון" (51)

נפל ב- י"ז ניסן תש"י"ח 4.4.1958

בעת מילוי תפקידו.

טלייז לייאן

ט אליהו ולאה. נולד בשנת תרצ"ט (1939) בטורליה. סיים את לימודיו בבית-ספר תיכון שם. עלה לארץ בשנת 1953. עבר לבנאי. התנדב לצה"ל נגיל י"ז. נפל ביום י"ד ניסן תש"יח (4.4.1958) בשעת מילוי תפקידו והובא למנוחת-עלמים בבית הקברות העצאי בקריית-שאול.

מסדרים בשנות ה- 50

אימונים בשנות ה- 50

בשדה קיץ וזרע, קבוצת הנשים של "גולוי" בשנות ה-50 הראשונות באימוני שדהות.

גדוד "הבוקעים הראשון"

הגדוד הראשון של חטיבת "גבעתי" צורף לראשונה לחטיבת גולני רק בשנת 1956. אך מודשת-החברה שלו ואר שמו נועצים בימי תש"ה, במלחמת העצמאות, שעה שהחטיבה "גבעתי" ניחלה קרבות קשות בנגד האויב המצרי הפולש. באוקטובר 1948 חומפעה חטיבת "גבעתי" בנסיגת בוחות פיקוד תדרום (חו"ת ד') במבצע דול, מבצע "יעיר חטיפות" (אח"כ כונה בשם מבצע "יואב" על שם בנוויה המהתרתי של יצחק דבנין, מא"ז קיבוץ נגב, שנחרב בקרבות).

מטרת מבצע "יואב", תקיעת חזון לנגב הנצור וחמנתך ושבירת הצבא המצרי, שהחזיק בעקשנות בצד מנדל-פלוגיה (ביבש אשקלון-קדית-ג'ת). היה זו גזרה "הבוקעים הראשון", במפקוד שא"ל יחתה ואל, שכבע בקרבת עוז את "מושלטי הצומת" (וחמושלטיים 113, 100, ח"צומת הדדומי" וה"צומת הצפוני") בליל ח'י-17 באוקטובר 1948.

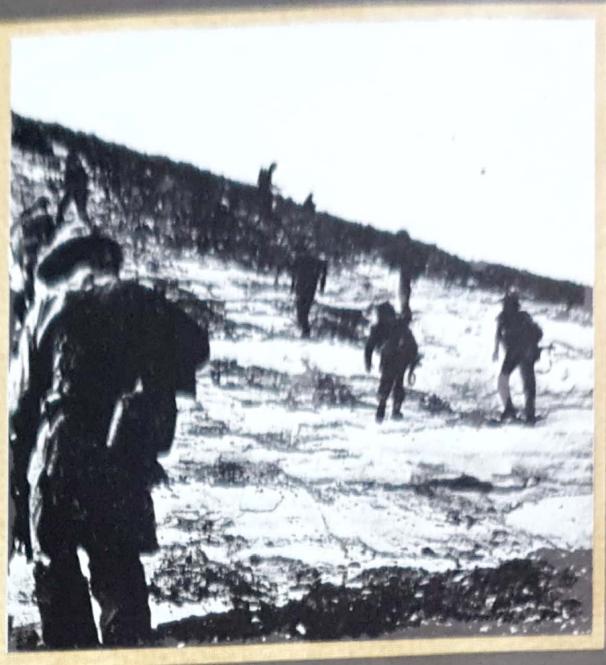
למהרת עמדו לוחמי הגדוד בתפקידו-גדר נמרצות של הגבאים המצוי והדפו את כולם. בכך נעשה תעוז הראישן לפתיחת חזון לנגב הנצור, בצד נגב-חוליקאת-ברורחיל, והגדוד הראשון של "גבעתי" קיבל בצדק את הכינוי "הבוקעים הראשון" לצוין קרבי ההבקעה לנגב הנצור במהלך השחרור.

לוחמי גולני עם הרמטכ"ל

שייח' חיילים עם הרמטכ"ל. רב-אלוף משה דיין, ראש המטה הכללי, מבקר את חייל "גולני" המתאמנים. בנוסף ליבוש המטגרות המבצעיות של החטיבה שימושה "גולני" של שנות חמפיים כויריהוון לקליטת עלייה.

**אימוניים
בשנות ה- 50**

פעילות החטיבה בתקופת שירותו של טלי זיל

בטבחון שוטף (בט"ש) (1957-1967)

על ידי מדיוניות הבטבחון של ישראל לאחר מבצע "קדש" היו שמירות הישגיו מבצע "קדש" (ובכלל זה חופש שיט במצרים טיראן), פיתוח מתמיד וקיים כשור הרוחה והכרעה ומאבק יומיומי (בט"ש) על שמירת הריבונות הישראלית לאורך גבולות שביתת הנשק (במיוחד לאורך הגבול הישראלי-ירמי). הסורים התבצרו היטב לאורך קו הגבול, 77 ק"מ אורכו מTEL-אל-קадי בצפון ועד אל-חמה בדרום, בנו מערכת מוצבים קדומים וערופים, סללו דורך פטולים, והחזיקו לאורך ה"קו הירוק" 15,000 חיילים וכן טנקים, תותחים ומרגמות. הם ניצלו את יתרונות בעוצמת-אש ובשליטה טופוגרפית, שהקנתה להם הדמה הסורית (רמת-הגולן), הפגינו יישובים ישראליים באש ארטילירית, צלפו באש מקלעים וק"ל, התNELו לשיט ולдин בצפוני-מזרחה הכרנדה וניסו למנוע בכוח עיבוד קלאי של החלקות באזורי המפרוזים. לוחמי חטיבת גולני עם כוחות נוספים של פיקוד צפון הגיבו במאם רצוף ומתמשך של פעילות מבצעית, סיורים, תצפיות, מארבים, סיוע לשימירה ביישובים ואבטחה צמודה לחקלאים. גולת הכותרת של פעילות הבטבחון השוטף בעשור של שנות הששים (1957-1967) היו פעילות הגמל בתקופיק (1960) ובונקיב (1962) ו"המאבק על המים" (1965-1966) בנגד מזימת הסורים להטות את מקורות הירדן.

עיר הולדה של ליאו זיל

הרפובליקה הטורקית הלא מדינה במאחר התקיון. היא גובלת בדרום בים התיכון, בסוריה ובעיראק, במערב בים האגאי, בצפון-מערב ביוון ובבולגריה, בצפון בים השחור, בצפון-מזרח באורניה ובאזור ארמניה ובאיראן. האזור בו שוכנת כיום טורקיה המודרנית היה ערש הולדותן של תרבויות חשובות, בהן האימפריות הביזנטית והעות'מאנית. בשל המיקום האסטרטגי של טורקיה, בנקודת המפגש בין אסיה ואירופה, התרבות הטורקית היא מיוזגת במיוחד בORITY של המסורת המערבית והמזרחית. יש לה גם חשיבות גיאו-פוליטית אסטרטגית משמעותית.

